

— Rådet har tilsidesat princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

— Rådet har tilsidesat proportionalitetsprincippet.

(¹) EFT L 33 af 4.2.1997, s. 11.

(²) EFT L 208 af 2.8.1997, s. 31.

(³) EFT L 296 af 5.11.1998, s. 1.

(⁴) EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.

Sag anlagt den 18. januar 1999 af HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. KG og fire andre sagsøgere mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-9/99)

(1999/C 86/44)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 18. januar 1999 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. KG, Rosenheim (Forbundsrepublikken Tyskland), og fire andre sagsøgere ved advokat Peter Krömer og advokat Friedrich Nusterer, Riemerplatz 1, St. Pölten (Republikken Østrig), og med valgt adresse hos disse.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

1. Den af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber — sagsøgte — vedtagne beslutning af 21. oktober 1998 om en procedure efter EF-traktatens artikel 85, sag IV/35.691/E-4: Rørkartel, som ændret ved beslutning vedtaget af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber — sagsøgte — den 6. november 1998 om berigtigelse af beslutningen af 21. oktober 1998, sag IV/35.691 — præisolerede rør, annulleres.
2. Bøderne, som er pålagt sagsøgerne, henholdsvis »Henss/Isoplus-koncernen« ved EF-Kommissionens (sagsøgtes) beslutning af 21. oktober 1998, sag IV/35.691/E-4: Rørkartel, som ændret ved EF-Kommissionens (sagsøgtes) beslutning af 6. november 1998, nedsættes.
3. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber — sagsøgte — tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Efter Kommissionens opfattelse deltog sagsøgerne sammen med andre producenter af præisolerede fjernvarmerør i perioden fra oktober 1991 og mindst frem til marts eller april 1996 i et system af konkurrencebegrænsende aftaler. Deltagerne beskyldes bl.a. for opdeling af markeder, pris-aftaler, manipulation med tilbud såvel som samordnet praksis med det formål at skade konkurrenter, som ikke deltog i kartellet.

Der er blevet pålagt »Henss/Isoplus-koncernen« en bøde på 4 950 000 ECU.

Sagsøgerne har anført, at det i den anfægtede beslutning nævnte »Isoplus Fernwärmetechnik GmbH-Stille Gesellschaft« ikke er en juridisk person, ikke har partshabilitet og følgelig ikke kan være adressat for bestemmelserne i EF-traktatens artikel 85, stk. 1, eller part i en procedure i henhold til forordning nr. 17/62. Endvidere er den løse »Henss/Isoplus-koncern« en konstruktion, der ikke er et retssubjekt og følgelig heller ikke har partshabilitet, hvorfor der foreligger en tilsidesættelse af de væsentlige formforskrifter, der er fastsat i forordning nr. 17/62.

I øvrigt har sagsøgerne anført følgende søgsmålsgrunde:

- tilsidesættelse af EF-traktatens artikel 85 og af artikel 3 og 15 i forordning nr. 17/62
- tilsidesættelse af retten til kontradiktion og tilsidesættelse af begrundelsespligten, da meddelelsen om klagepunkter ikke er blevet fremsendt på noget tidspunkt
- tilsidesættelse af artikel 6, stk. 2, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og af det skyldprincip, der fremgår af artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17/62
- tilsidesættelse af bestemmelserne i Kommissionens afgørelse af 12. december 1994 om høringskonsulentens kompetenceområde under Kommissionens behandling af konkurrencesager og af forordning nr. 99/63/EØF
- tilsidesættelse af formforskrifterne i artikel 3, stk. 3, og artikel 4 i forordning nr. 99/63/EØF sammenholdt med artikel 19 i forordning nr. 17/62 såvel som af artikel 6 og 7 i Kommissionens afgørelse, der er nævnt i det foregående led
- tilsidesættelse af retten til forsvar på andre punkter, som f.eks. for korte frister til at afgive udtalelse og den omstændighed, at dokumenter på fremmede sprog ikke var oversat
- tilsidesættelse af begrundelsespligten efter EF-traktatens artikel 190.

Endvidere har sagsøgerne fremført en ulovlighedsindsigelse i henhold til EF-traktatens artikel 184 over for de af Kommissionen meddelte retningslinjer for beregningen af bøder i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17 og artikel 65 i EKSF-traktaten⁽¹⁾, idet retningslinjerne udgør en egentlig forordning, og Kommissionen ikke var kompetent til at udstede dem.

Endelig har sagsøgerne påtalt den uregulære fremgangsmåde ved fastsættelsen af bøden: der er således bl.a. ikke taget tilstrækkeligt hensyn til, at de har samarbejdet, princippet om et bødemaximum på 10 % er blevet overtrådt, og endvidere er der ikke taget hensyn til princippet om, at en bøde ikke må medføre risiko for insolvens.

⁽¹⁾ EFT C 9 af 14.1.1998, s. 3.

**Sag anlagt den 18. januar 1999 af RJB Mining PLC mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag T-12/99)

(1999/C 86/45)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 18. januar 1999 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af RJB Mining PLC ved Philip Brealey, Brick Court Chambers, og solicitor Jonathan Alex Lawrence, Freshfields, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Arendt & Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Kommissionens beslutning af 2. december 1998 om støtte til den tyske kulindustri for 1998 annulleres.
- 2) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, som allerede har anfægtet beslutningen om støtte til den tyske kulindustri i 1997⁽¹⁾, påstår under nærværende sag annullation af beslutningen vedrørende støtte i 1998 (den anfægtede beslutning), hvorved der angiveligt

- a) tages stilling til meddelelsen fra Tyskland om en ændring af den plan, som Kommissionen godkendte ved beslutning 94/1070/EKSF, og
- b) gives Tyskland tilladelse til at yde støtte til landets stålindustri i 1998.

Sagsøgeren påstår den tilsigtede ændring af planen annulleret med følgende begrundelse:

— Væsentlige formelle mangler/manglende begrundelse

Den anfægtede beslutning nævner intet om de tilsigtede ændringer af planen i beslutningens konklusion. Der er følgelig ikke taget stilling i den forstand, der omhandles i artikel 8, stk. 4, i kodeksen⁽²⁾, til de af Tyskland meddelte ændringer af planen.

— Åbenbar tilsidesættelse af bestemmelserne i EKSF-traktaten og/eller retsgrundsætninger vedrørende dens anvendelse samt magtfordrejning

Ved den angivelige stillingtagen er det helt forkert lagt til grund, at de tre største støttemodtagere fortsatte med at bestå hver for sig igennem hele 1998, og der tages ikke hensyn til, at disse tre modtagere blev sammensluttet i august 1998, eller til den store statsstøtte, der indgik i og var betinget af sammenslutningen. Endvidere indeholder den angivelige stillingtagen, for så vidt som den vedrører driftstøtte, ingen bedømmelse efter kodeksens artikel 3, stk. 2, og artikel 8 vedrørende spørgsmålet, om det i henhold til den ændrede plan er et krav, at de pågældende virksomheder kan blive levedygtige inden for en overskuelig fremtid.

Sagsøgerens argumenter til støtte for påstanden om annullation af den angivelige godkendelse af støtte i 1998 svarer til de i sag T-110/98 anførte.

⁽¹⁾ Sag T-110/98 (EFT C 299 af 26.9.1998, s. 38).

⁽²⁾ Beslutning nr. 3632/93/EKSF (EFT L 329 af 30.12.1993, s. 12).

**Sag anlagt den 18. januar 1999 af Pfizer Animal Health
mod Rådet for Den Europæiske Union**

(Sag T-13/99)

(1999/C 86/46)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 18. januar 1999 anlagt sag mod Rådet for Den